

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เผ้าแต่เคลื่อนไหวไปด้วยการคิดว่าตนเองเป็นราชินีอยู่เสมอ แล้ววันเวลาทั้งหมดของลูกจะผ่านไปมีความสุข และลูกจะอยู่อย่างปลอดภัยจากการส้ากของมายา
- คำถาม:** ลูกมีโอกาสใดในเวลานี้ แต่จะไม่มีโอกาสนั้นในภายหลัง?
- คำตอบ:** เวลาที่ลูกมีเวลาเล็กน้อยที่ลูกสามารถทำความเพียรพยายาม และประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง โดยการศึกษเล่าเรียน ลูกจะไม่ได้รับโอกาสนี้ อีก ชีวิตนี้มีค่าที่ประมาณมิได้ และเหตุนี้เอง ลูกไม่ควรแม้แต่จะมี ความคิดของการตายที่รวดเร็ว เพื่อว่าลูกจะได้รับการปลดปล่อย เพียงผู้ที่ถูกรบกวนโดยมายา หรือมีความทุกข์ทรมานของกรรมเท่านั้นที่มีความคิดเช่นนั้น ลูกต้องกลายเป็นผู้เอาชนะมายาด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ
- เพลง:** มีความอดกลั้นเกิดโอจิตใจเอ๋ย วันเวลาแห่งความสุขของลูกกำลังจะมาถึง

โอมชานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงแล้ว ใครพูดเช่นนั้นและใครได้ฟัง พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดและลูกๆ ในทุกศูนย์ได้ฟัง มองดูว่า โยคะของสติปัญญาของพ่อมันได้ไปหาลูกๆ ทั้งหมด ในทุกศูนย์ ลูกๆ ทั้งหมด ผู้เป็นเครื่องประดับของสกุลบราห์มิน ผู้คองกจักรแห่งการสำนึกในตนเองและราชินีควรจะมีสำนึกรู้ว่าพวกเขาเป็นราชินี ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่ออาณาจักรที่ซึ่งวันเวลาทั้งหมดของลูกจะถูกใช้ไปในความสุข ในยุคเหล็กวันเวลาของลูกจะไม่ได้ผ่านไปมีความสุข ลูกๆ ผู้เป็นราชินี ก็ควรใช้วันเวลาของลูกที่นี้ในความสุข ถ้าหากลูกคิดว่าตนเองเป็นราชินี และมีศรัทธาที่ไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนตลอดเวลาเท่านั้นที่สิ่งนี้จะเป็นไปได้ ไม่เช่นนั้นแล้ว เมื่อลูกล้มซ้ำแล้วซ้ำเล่า มายาก็ทำให้ลูกส้ากอย่างมาก ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังศึกษาราชายะคะกับพ่อ และกำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูกความสุขที่สม่าเสมอ นั่นคือลูกกำลังเปลี่ยนจากนายธรรมดาเป็นนารายณ์ ไม่มีใครนอกจากพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดสามารถทำให้ลูกเป็นเช่นนั้นได้ เมื่อลูกพูดว่า “พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด” สติปัญญาของลูกก็ไม่ได้ไปหาผู้ที่ไม่มีตัวตนหรือผู้ที่ละเอียดอ่อน ลูกจดจำพ่อที่ไม่มีตัวตนในเวลานั้น พ่อให้ความอดทนแก่ลูกๆ: มีเวลาเหลืออีกไม่กี่วันเท่านั้น ยุคเหล็ก นรกนี้จะเปลี่ยนไปและกลายเป็นสวรรค์ การก่อตั้งสวรรค์ และการทำลายล้างนรกนั้นเป็นทีกล่าวถึง พระเจ้าตัวท่านเองหนึ่งที่นี่และสอนราชายะคะแก่ลูก ไม่มีมนุษย์ใด ไม่ว่าจะเป็นมนุษย์ของนรกหรือสวรรค์สามารถสอนราชายะคะแก่ลูกได้ ลูกๆ รู้ว่าลูกๆ สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา เครื่องประดับของสกุลบราห์มิน เป็นผู้คองกจักรแห่งการสำนึกในตนเอง พวกเราดวงวิญญาณมีความรู้ของวงจโลก เหล่าเทพไม่มีความรู้เห็น เหตุใดพวกเขาจึงให้กจักรแห่งการสำนึกในตนเองแก่กฤษณะและวิษณุ? เป็นเพราะลูกๆ บราห์มินยังไม่ได้กลับมาสมบูรณพร้อม ลูกเผ้าแต่ขึ้น-ลง กจักรแห่งการสำนึกในตนเองเป็นสัญลักษณ์ของสภาพสุดท้าย วันนี้นักคองกจักรแห่งการสำนึกในตนเอง และวันพรุ่งนี้ลูกพ่ายแพ้มายาและตกลงมา ดังนั้น เครื่องประดับที่สั่งการเหล่านั้นจะให้แก่ลูกได้อย่างไร? กจักรแห่งการสำนึกในตนเองนั้นต้องถาวร และเหตุนี้เองจึงให้ไว้แก่วิษณุ ประเด็นเหล่านี้ ลึกล้าอย่างยิ่ง ลูกสามารถไปและอธิบายที่วัดของวิษณุหรือที่วัดที่มีสร้างให้แก่ใครก็ตามที่ลูกวาดภาพไว้พร้อมมกจักรแห่งการสำนึกในตนเอง พวกเขาแม้กระทั่งให้กจักรแห่งการสำนึกในตนเองแก่กฤษณะ พวกเขาไม่ได้แสดงกจักรแห่งการสำนึกในตนเองในรูปรวมของราเด่และกฤษณะ ในความเป็นจริงกฤษณะไม่ได้เป็นผู้คองกจักรแห่งการสำนึกในตนเอง เครื่องประดับสกุลบราห์มินเป็นผู้คองกจักรแห่งการสำนึกในตนเอง พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดทำให้พวกเขาเป็นผู้คองกจักรแห่งการสำนึกในตนเอง และเป็นผู้มองเห็นรูปกาลเวลาทั้งสาม เมื่อพวกเขากลายเป็นเทพ พวกเขาไม่สามารถเรียกได้ว่าตรีเนตร ตรีกาลดาร์ชีหรือตรีโลกนาถ เพราะเวลานี้พวกเขากำลังไต่บันไดไปสู่สวรรค์ จากยุคทองเป็นต้นไปเราที่จะลงบันไดมา ความรู้ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น หากลูกมีสำนึกรู้สิ่งนี้ที่นั่น ลูกจะไม่สามารถปกครองอาณาจักร เพราะลูกนั้นจะวิตกกังวล พ่อได้ให้ความอดกลั้นแก่ลูกๆ: อย่าได้กลัว ลูกต้องเอาชนะมายา พายุของมายาจะมาอย่างแน่นอนและจะมีอุปสรรค การเยียวยาสำหรับสิ่งนี้คือการอยู่ในโยคะ มายาจะตัดโยคะของลูกด้วย อย่างไรก็ตาม ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อจะอยู่ในโยคะ ช่วงชีวิตของผู้ที่อยู่ในโยคะจะเพิ่มขึ้น ยิ่งช่วงชีวิตของลูกเพิ่มมากขึ้นเพียงไร ลูกจะสามารถมีโยคะกับพ่อได้มากขึ้นตามนั้นและประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อในเวลาสุดท้าย ด้วยการมีโยคะลูกก็จะปรับปรุงสุขภาพของลูก เหตุนี้เอง พ่อพูดว่า: ขอให้ลูกเป็นโยคี! จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอยู่อย่างสม่าเสมอ! ยิ่งลูกทำความเพียรพยายามมากเพียงไร ลูกจะได้รับผลรางวัลในสวรรค์มากขึ้นตามนั้น พ่อพูดว่า: ลูกๆ อยู่ในโยคะเพื่อที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย มีเวลาเหลืออยู่น้อยมาก ลูกต้องไม่พูดว่าการทำลายล้างนั้นควรจะเกิดขึ้นในไม่ช้าเพื่อที่ลูกจะสามารถไปสวรรค์เพราะชีวิตนี้มีคุณค่าอย่างยิ่ง ไม่ใช่ว่าลูกนั้นจะละร่างของลูกในเวลานี้และแล้วก็รับร่างใหม่ และสามารถ

ศึกษาเล่าเรียนได้เลย หากลูกนั้นจะยังคงอยู่ในสภาพวัยเด็กของลูก และการทำลายล้างนั้นเริ่มต้น ลูกก็จะไม่แม้กระทั่งสามารถไปถึงสภาพวัยรุ่นของลูก เพราะ ที่นี้ทุกคนแก่และหนุ่มนั้นกำลังจะลูกทำลาย เพียงผู้ที่ลูกก่อความโดยมายุ หรือผู้ที่มีความทุกข์ทรมานของกรรมเท่านั้นจะพูดว่าพวกเขาจะตายในเวลาอีกไม่นานเพราะพวกเขาต้องการได้รับการปลดปล่อยจากทั้งหมดนั้น อย่างไรก็ตามลูกจะไม่ได้มีโอกาสนี้อีกครั้งหนึ่ง เหตุนี้เองลูกควรที่จะทำให้ตนเองไม่ว่างเว้นในการทำสมาธิเพียรพยายาม เมื่อเวลามาถึงและแล้วแม้กระทั่งพวกเขาไม่ปรารถนาทุกคนนั้นก็จะต้องกลับไป เพราะพ่อจะพาทุกคนกลับไปในจักรวาลทางจิต ไม่ใช่ว่าท่านนั้นจะพาดวงวิญญาณเพียงหนึ่งหรือสองล้านเท่านั้นกลับไปกับท่าน เหมือนกับที่ดวงวิญญาณ 1 ถึง 1.5 ล้านไปที่กุ่มกล่า นี่เป็นเมลาของดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุด พ่อเองนั้นได้กลายเป็นผู้นำทาง และได้มาเพื่อพาทุกคนกลับไปที่ดวงวิญญาณนั้นไม่ว่านจะติดตามท่านไป อย่างไรก็ตามไม่ใช่ว่าทุกคนจะกลับไปเร็วๆ นี้ หากการทำลายล้างอย่างสิ้นซากกำลังจะเกิดขึ้นแผ่นดินบาร์ตก็จะไม่หลงเหลืออยู่ อย่างไรก็ตามบาร์ตนี้เป็นดินแดนที่ไม่สูญสลาย หลายต่อหลายคนก็จะยังคงอยู่ที่นี้ และแล้วในยุคทองก็จะมีเพียงอาณาจักรสุริยวงศ์ที่ได้รับการก่อตั้งแล้วเดียว ลูกมีเวลาน้อยมากในระหว่างการก่อตั้งยุคทอง และการทำลายล้างยุคเหล็ก เมื่อผู้คนน้อยนิดนั้นหลงเหลืออยู่เพื่อสร้างอาณาจักรของพวกเขาขึ้นใหม่ อย่างไรก็ตาม มีเพียงเวลาเล็กน้อยนี้สำหรับการทำความเพียรพยายาม สิ่งนี้เรียกได้ว่าเป็นยุคที่ให้ผลประโยชน์ ยุคแห่งการบรรจบพบกันอื่นนั้นไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นยุคที่ให้ผลประโยชน์เพราะลูกเฝ้าแต่ลงมาในเวลานั้น เวลานั้นลูกได้มาจากความสุขสมบูรณ์สู่ความทุกข์ที่เต็มเปี่ยมไม่มีผู้อื่นมีความรู้ในสติปัญญาของพวกเขา ก่อนหน้านั้นเราเองก็ไม่ได้รู้สิ่งใด เราเคยกราบไหว้บูชาทุกคนด้วยศรัทธาที่มกมาย เวลานั้นเราได้รับทุกรูปแบบของศรัทธา ลูกกำลังทำธุรกิจที่แทบจะไม่มีนักธุรกิจอื่นใดทำ เป็นเหมือนกับการเรียนรู้ศิลปะ นี่คือการเปลี่ยนมนุษย์เป็นเทพ ลูกต้องให้ความใส่ใจกับสิ่งนี้ พ่อมาในอมฤตเวลาทุกวัน และสอนลูก และดังนั้นในเวลานั้น ลูกๆ ในทุกศูนย์อยู่เบื้องหน้าท่าน พ่อพูดว่า: พ่อจดจำลูกๆ ทั้งหมด มายาไม่ได้สร้างอุปสรรคกับพ่อในสิ่งนี้ ลูกๆ ลืมพ่อช้าแล้วช้าเล่า เพราะมายาสร้างอุปสรรคต่อลูก ลูกๆ บางคนเขียนถึงบาบา: บาบาอย่าได้ลืมพวกเราลูกๆ อย่างไรก็ตามพ่อไม่มีวันลืมลูก พ่อจำเป็นต้องพาทุกคนกลับบ้าน พ่อให้ความรักและการจดจำระลึกถึงแก่ลูกทุกวัน พ่อส่งสมบัติที่มีค่าแก่ลูกๆ พ่อเฝ้าแต่ทำหยาบๆ ทั้งหมด: ทำตามศรัทธาของพ่อ และทำความเพียรพยายาม ลูกจะประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก อย่าได้ไม่ระมัดระวังหรือมีข้ออ้างในสิ่งนี้ บ้างก็พูดว่าพวกเขามีบ่วงกรรม เหล่านั้นเป็นบ่วงกรรมของลูก ดังนั้นพ่อจะสามารถทำอะไรได้? พ่อพูดว่า: อยู่ในโยคะ และบ่วงกรรมของลูกจะเฝ้าแต่ถูกตัดทิ้งและลูกจะไม่ทำบาปใดๆ ลูกจะได้รับการปลดปล่อยจากบาปถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ลูกเองต้องทำงานรับใช้เพื่อประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงด้วย มองดูว่า มาแม่และบาบามีการอธิบายที่ดีเพียงไร! ลูกบางคนก็ทำงานรับใช้ที่ดีมาก เมื่อใครบางคนถามลูกว่าเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคืออะไร ให้เอาบัตรนี้ใส่ในมือของเขาหรือเธอ จากสิ่งนั้นทุกคนจะรู้ว่าลูกกำลังข้องแวะในธุรกิจใด พวกเขาจะพูดว่า: เหล่านี้เป็นนักธุรกิจที่ยิ่งใหญ่ ลูกต้องจับชีพจรของแต่ละคน สิ่งที่ดีที่สุดที่จะอธิบายคือวงจร ไม่ว่าใครบางคนเป็นเช่นไรก็ตาม จากการได้เห็นวงจรก็จะเข้าใจอย่างแท้จริงที่นี้เป็นยุคเหล็ก และยุคทองกำลังจะมาถึง ในเวลานี้ลูกสามารถแม้กระทั่งอธิบายแก่ชาวคริสต์ียนว่านี่เป็นนรก และสวรรค์นั้นกำลังมีการก่อตั้งขึ้น อย่างแน่นอน ที่พระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อจะทำเช่นนั้น อย่างไรก็ตามสติปัญญาของทุกคนนั้นเป็นเช่นที่ว่าพวกเขาไม่แม้กระทั่งคิดว่าตนเองได้กลายเป็นชาวนรก พวกเขาพูดว่า ผู้หนึ่ง ผู้นี้กลายเป็นชาวสวรรค์ และดังนั้น พวกเขาควรที่จะเข้าใจว่าแน่นอนที่พวกเขาอยู่ในนรก เวลานั้นเป็นยุคเหล็ก ดังนั้นการกลับมาใช้ชาติเกิดจะอยู่ในยุคเหล็กอย่างแน่นอนเช่นกัน สวรรค์อยู่ที่ใด? บาบาบอกให้ลูกไปและอธิบายที่ลานเผาศพ อย่างไรก็ตามลูกๆ นั้นก็อยู่อย่างเหน็ดเหนื่อยอย่างเร็วมาก ลูกควรที่จะอธิบายว่าเวลานี้เป็นยุคเหล็ก หากลูกต้องการกลับมาใช้ชาติเกิดในสวรรค์ และแล้วมาและทำความเข้าใจสิ่งนี้ เรากำลังทำความเพียรพยายามด้วยเพื่อที่นรกจะไม่แม้งคงอยู่อีกต่อไป ท่านต้องการไปสู่สวรรค์ใหม่? ท่านจะไม่พบกับยาพิษที่นั่น ลูกจะต้องละทิ้งสิ่งนั้นที่นี้ อย่างไรก็ตาม? บาบากำลังแสดงวิธีการแก่ลูก ในเนปาลในวันของวิจายา อัชตมิ (Vijaya Ashtmi: เทศกาลของเทวีทั้งหลาย) ทุกคนทั้งหนุ่มและแก่ก็ไปล่าสัตว์ (การเอาชนะสัญชาตญาณที่เป็นสัตว์, กิเลส) ลูกเองต้องอธิบายแก่ทุกคน อย่างแน่นอนที่ต้องมีภาพชีวาและลักษณะและนารายณ์ในทุกบ้าน ลูกต้องอธิบายแก่คนรับใช้ ช่างไม้ ของลูก ฯลฯ ว่า ความตายนั้นเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า จดจำพ่อ และลูกจะได้รับมรดกของลูก พ่อทำให้ความปรารถนาสำหรับสวรรค์ของทุกคนสมหวัง เมื่อลูกมีโยคะ พ่อก็สามารถแม้กระทั่งประทานนิมิตแก่ลูก พ่อเป็นผู้ให้ผลประโยชน์ และดังนั้นลูกๆ เองก็ต้องเป็นผู้ให้ผลประโยชน์เช่นเดียวกันกับท่าน เพียงผู้ที่ยากจนเท่านั้นที่ให้ประโยชน์แก่ตนเอง ผู้ที่มั่งคั่งแทบจะไม่ทำสิ่งนี้ ชันยาสวามีที่โด่งดังก็จะมาในเวลาสุดท้าย เวลานั้นส่วนมากเป็นผู้ที่ยากจนและธรรมดาที่รับความรู้ พ่อเองก็มาในร่างธรรมดาไม่ใช่ร่างของผู้ที่ยากจน หากท่านเองนั้นยากจนก็จะไม่สามารถทำอะไรได้ ผู้ที่ยากจนจะสามารถดูแลผู้คนจำนวนมากได้อย่างไร ดังนั้นให้มองดูที่กลยุทธ์ที่ได้ถูกสร้างขึ้น เป็นเพียงผู้ที่ธรรมดาเท่านั้นที่สามารถอุทิศตนเอง และสามารถหล่อเลี้ยงผู้คนจำนวนมากมาย

ด้วย พร้อมกันกับผู้นี้ ผู้อื่นมากมายเองก็อุทิศตัวของเขาเองและกลายเป็นทายาทเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ

ป้าดาดา พ่อทางจิตพูด นมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ชื่องานของตนเองในศิลปะที่พ่อได้สอนลูกของการเปลี่ยนมนุษย์เป็นเทพ
2. อย่าได้ทำความผิด และอย่ามีข้ออ้างที่จะไม่ทำตามศรัทธา ในการที่จะได้รับการปลดปล่อยจากปวงกรรมของลูก อยู่ในการจดจำระลึกถึง

พร: พร: ขอให้ลูกนั่งอยู่บนบัลลังก์ทาปาเซียและงานรับใช้ของลูก และด้วยเหตุนี้จึงประกาศสิทธิ์บัลลังก์อนาคตของโชคของอาณาจักร
ลูกๆ ผู้ใกล้ชิดบนที่นั่งของงานรับใช้จะใกล้ชิดกับบัลลังก์ของอาณาจักรในอนาคตด้วย มากเท่าที่ลูกร่วมมือในงานรับใช้ที่นี้ ลูกจะมีมิตรร่วมทางในอาณาจักรเสมอมากตามนั้น ที่นี้ลูกมีที่นั่งของทาปาเซียและงานรับใช้ และที่นั้นลูกมีบัลลังก์ของโชคของอาณาจักร เช่นนี้ลูกเป็นมิตรร่วมทางในการจดจำป้าดาดาที่นี้ เช่นเดียวกัน ที่นั้นลูกจะเป็นมิตรร่วมทางชีวิตในทุกการกระทำจากวัยเด็กจนถึงเวลาของการปกครองอาณาจักร ผู้ที่ใกล้ชิดอย่างสม่ำเสมอ เป็นมิตรร่วมทางชีวิตอย่างสม่ำเสมอ ให้ความร่วมมืออย่างสม่ำเสมอ ทำทาปาเซียและนั่งอยู่บนบัลลังก์ของทาปาเซียอย่างสม่ำเสมอ คือผู้ที่นั่งบนบัลลังก์ในอนาคต

คติพจน์: ดอกกุหลาบทางจิตคือผู้ที่กระจายกลิ่นหอมทางจิตวิญญาณไปสู่บรรยากาศด้วยทัศนคติทางจิตวิญญาณของพวกเขา

*** โอม ชานติ ***

คำพูดที่ประมาณค่ามิได้ของมาเดชวารี-27/01/57

1) โปรแกรมการมาของพระเจ้าที่สร้างไว้ให้คงอยู่ตลอดไป

ผู้คนได้ร้องเพลงว่า “โอ พระเจ้าแห่งกิตะ โปรดมาตามสัญญาที่ท่านได้ทำไว้” เวลานี้ พระเจ้าแห่งกิตะท่านเองได้มาแล้ว เพื่อเติมเต็มสัญญาที่ได้ทำ เมื่อไว้ในวงจรที่แล้ว ท่านพูดว่า: โอ ลูกๆ มีการประณามศาสนาอย่างที่สุดในปีบารัต ก็เป็นเวลาหนึ่งที่พ่อมาอย่างแน่นอนเพื่อทำตามสัญญาที่ให้ไว้ อย่างไรก็ตาม การมาของพ่อไม่ได้หมายความว่า พ่อมาในทุกยุค ไม่มี การประณามของศาสนาในทุกยุค การประณามศาสนาเกิดขึ้นในยุคเหล็ก และดังนั้นลูกต้องเข้าใจว่าพระเจ้ามาในยุคเหล็ก ยุคเหล็กมาทุกวงจรและดังนั้น ลูกเข้าใจว่า พ่อมาทุกวงจร มี 4 ยุค และนั่นเรียกว่าวงจร เป็นเวลาครึ่งวงจรในยุคทองและยุคเงินพวกเขาสโตประธาน ดังนั้น ไม่มีความจำเป็นใดเลยสำหรับพระเจ้าที่จะมาในเวลานั้น ยุคที่สามคือยุคทองแดง เมื่อศาสนาอื่นๆ เริ่มต้นขึ้น และในเวลานั้นด้วย ไม่มีการประณามของศาสนาถึงขีดสุด สิ่งนี้แสดงว่าพระเจ้าไม่ได้มาใน 3 ยุค และแล้วยุคเหล็กคงอยู่ และมีการประณามของศาสนาสูงที่สุดในตอนจบของยุคนี้ พระเจ้ามาในเวลานี้ และทำลายความไร้ศีลธรรมจรรยาและก่อตั้งศาสนาแห่งสัจจะ ถ้าท่านได้มาในยุคทองแดง และแล้วหลังจากยุคทองแดง เวลานี้ก็ควรจะไ้เป็นยุคทอง ดังนั้นทำไมจึงเป็นยุคเหล็กเล่า จะไม่มีการพูดว่า พระเจ้าได้มา และได้ก่อตั้งยุคเหล็กที่มีดีที่สุด ไม่สามารถเป็นเช่นนั้น และเหตุนี้เองพระเจ้าพูดว่า: ฉันคือผู้เดียว และพ่อมาครั้งเดียวและทำลายความไร้ศีลธรรมจรรยาจบสิ้นยุคเหล็ก และก่อตั้งยุคทอง ดังนั้น เวลาของการมาของพ่อคือ ยุคแห่งการบรรจบพบกัน

2) พระเจ้าสร้างโชค (คิสมะท-KISMET) และมนุษย์เองทำลายโชค (คิสมะท – KISMET) ของพวกเขา

พวกเราารู้ว่า เป็นใครที่สร้างโชคของดวงวิญญาณมนุษย์ และเป็นใครที่ทำลายโชคของพวกเรา พวกเราจะไม่พูดว่า เป็น

พระเจ้าผู้สร้างโชคและทำลายโชค แต่เป็นพระเจ้าอย่างแน่นอนผู้ที่สร้างโชค และมนุษย์พวกเขาเองคือผู้ทำลายโชคของพวกเขา โชคนี้สามารถถูกสร้างขึ้นอย่างไร และโชคตกต่ำอย่างไร ได้มีการอธิบายทั้งหมดนี้ เมื่อมีผู้คนรู้จักตนเองและกลับมาบริสุทธิ์และแล้วพวกเขาสร้างโชคของพวกเขาที่ถูกทำให้เสียไป เนื่องจากเราพูดถึงโชคที่ถูกทำให้เสียไป สิ่งนี้พิสูจน์ว่าบางจุด โชคของพวกเขาเคยดี และเวลาโชคได้เสียหายไป เวลานี้ พระเจ้าท่านเองมาและทำให้โชคที่เสียหายไปกลับมาถูกต้อง บางคนอาจพูดว่า พระเจ้าไม่มีตัวตน และดังนั้นท่านจะสร้างโชคได้อย่างไร มีการอธิบายว่าพระเจ้าผู้ไม่มีตัวตนทำให้โชคที่เสียหายไปของเรากลับมาถูกต้องผ่านร่างที่มีตัวตนของบราห์มาด้วยความรู้ที่ไม่สูญสลาย เป็นหน้าที่ของพระเจ้าที่จะให้ความรู้นี้ แต่มนุษย์ไม่สามารถปลูกโชคของกันและกันให้ดีขึ้นได้ เป็นพระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นที่ปลูกโชคของเราให้ดีขึ้น และเหตุนี้เอง มีวัดของท่านเป็นอนุสรณ์ที่ถาวร อัมชะ โอมชานติ